

ما فەکانی

ژن و مێژ

نۆژا

لە ئێسلامدا

چاپی چوارەم

ابو علي الكندي

ئامادە کردنی

مێتدی اقرا الثقای

سەدرا محمد سعید

بۆدایەزانی ئۆن جۆرەھا کتێب: سەردانی: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

پرای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

مافه کانی ژن و میړد له ئیسلام دا

فرشته
نویسنکې

نایب ت به ورتاره کانی
مانوختا عبد الصمد

موبایل: ۰۷۵۰۰ ۴۸۲۸۳۹۷

مافه کانی ژن و میړد له ئیسلام دا

نهوا محمد سعید

چاپی چوارهم

۲۰۱۳-۱۴۳۴

مافی لمچا پدانه وهی پاریز راهه بو
نوسینگی ته فسیر

ناوی کتیب: مافه کانی ژن و میړد له ئیسلام دا

نوسا: _____ نهوا محمد سعيد

بلاوکردن—هوهی **نوسینگهی تهفسیر / ههولیر**

خـــتـــه ت: نهوزاد کوپی

نه‌خشه‌سازى: عزالدین محمد عمر

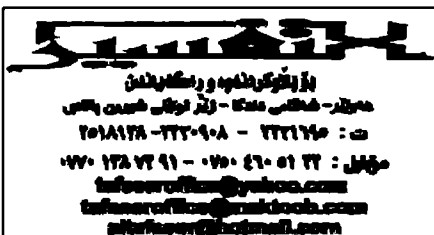
بہرگ : اُمین مخلص

ژماره‌ی چاپ : چوارهم

سالی چاب: ۱۴۳۴ ک - ۲۰۱۳ ز

تیراژ: ۵۰۰۰ دانہ

له کتیبخانه‌ی گشتی هه‌ولێر ژماره‌ی سیاردنی (٣٨٣) ی سالی ٢٠٠٦ دراوته‌ی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ پیشه‌کیی

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسول الله
محمد وعلى آله وصحبه ومن تبعهم بإحسان الى يوم
الدين وبعد:

هاوسه‌رگیر، یی په‌یوه‌ندیه‌کی پیرۆزی نیوان ژنو
پیاوه، که ئیسلام چه‌ند یاساو مافیکی چه‌سپاندوه، بۆ
به‌رده‌وامیی و به‌خته‌ومریی و ئاسوده‌یی و سۆزو
خۆشه‌ویستی نیوانیان، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و
مافانه‌ی، که به‌سه‌ر په‌کتریا نه‌وه هه‌یه، ببێته
که‌ته‌لوکی ژیا نی پۆژانه‌یان، تا خۆیا نی پێ پێومر
بکه‌ن و، ببێته مایه‌ی نه‌مانی کێشه‌و گه‌رفته‌کانیان.
چونکه زۆر جار به‌هۆی نه‌ناسینی مافه‌کانه‌وه، کێشه‌و

گرفت دروست ده‌بیټ، که ده‌بیټه ئاسته‌نگ له‌به‌رده‌م
به‌خته‌ومریاندا.

ئهو مافانه‌ی، که باس ده‌کرښ، پښو‌یسته هه‌ریه‌ک له
ژنو میژدی مسوولمانی مولته‌زیم و شوپنکه‌وته‌ی
رېښازی پېغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌سه‌ر خو‌ی پیاده‌ بکاتو، له
خو‌ای گه‌وره‌ بترسئ له‌ به‌جی‌نه‌هینانی ئهم مافانه، که
خو‌ای به‌خشنده‌و پېغه‌مبه‌ری ئازیز، دیاریان کردووه.
له‌ خو‌ای گه‌وره‌ داواخوازم ته‌قوامان پی‌ ببه‌خشی و
له‌ دینه‌که‌ی شارمزا‌ترمان بکاتو، بتوانین گشت
یاسا‌کانی په‌پړه‌و بکه‌ین.

نه‌وا محمد سعید

۱۷ ربیع الثاني ۱۴۲۹

۲۰۰۸/۴/۲۳

مافی ژن به‌سه‌ر می‌رده‌که‌ی

داننان به مافه‌کانی ژن:

پیویسته له‌سه‌ر پیاوی مسوولمان دان به مافه‌کانی هاوسه‌ره‌که‌ی دا بیښی، که مافی به‌سه‌ره‌وه هه‌یه، مافه‌که‌ش خوای گه‌وره برپاری له‌سه‌ر داوه، وه‌ک دم‌فه‌رموی: ﴿...وَمَنْ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَ بِالْعُرُوفِ...﴾ (البقرة-۲۲۸). واته: ئافره‌تان حه‌ق و مافیان به‌سه‌ر پیاواندا هه‌یه به‌چاکه‌کردن، وه‌ک چۆن له‌سه‌ریانه مافه‌کانی پیاو به‌چاکه‌کردن به‌جی به‌یښن. پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ دم‌فه‌رموی: ((أَلَا إِنَّ لَكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ حَقًّا وَلِنِسَائِكُمْ عَلَيْكُمْ حَقًّا)) رواه الترمذي ج ۲، ص ۳۱۵، صحیح ابن‌ماجه ۱۵۰۱ (حسن)، واته: پیاوان! ئیوه مافتان به‌سه‌ر ئافره‌ته‌کانتان هه‌یه، هه‌روه‌ها ئافره‌تانیش مافیان به‌سه‌رتانه‌وه هه‌یه. له‌به‌ر ئه‌وه پیاوی مسوولمانی رۆشن‌بیر و تیگه‌یشتوو، هه‌رده‌م هه‌وئی

به‌جی هینانی مافه‌کانی هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌دات، چونکه به‌جی هینانی مافه‌کانی ژن، خوشه‌ویستی و پیزو میهره‌بانایی و به‌سۆزی ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، که ئه‌مه‌ش بنه‌مای به‌رده‌وامی ژانی ژن و میژدی ئاسوده‌یه، خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿...وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً...﴾ (الروم - ۲۱)، واته: خوای گه‌وره له‌نیوان ژن و میژدا، خوشه‌ویستی و پیزو سۆزو میهره‌بانایی دروست کردوو. ئه‌مه‌ی باسکرا، وه‌ک سه‌ره‌متایه‌کی به‌لگه‌ی شه‌رعی مافه‌کانی ژن بوو. جا مافه‌کانی ژن به‌سه‌ر میژده‌که‌ی بریتین له:

۱- گوزمه‌ران و رهم‌تارکردن به‌چاکی: پێویسته پیاوی مسوڵمان له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی، به‌ باشیی گوزمه‌ران بکات و رهم‌تاری جوان بی‌ت له‌گه‌ڵیدا، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿...وَعَاثِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ...﴾ (النساء - ۱۹)

واته به چاکه‌و به باشیی مامه‌له‌و گوزدرانیان
له‌گه‌لدا بکه‌ن.

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ دمفه‌رموئ: ((خَيْرُكُمْ، خَيْرُكُمْ
لِأَهْلِهِ، وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي)) رواه الطبراني (صحيح)،
واته: باشت‌رین که‌ستان نه‌و که‌سه‌یه، که له‌گه‌ل
هاوسه‌رده‌که‌ی باش بی، منیش له هه‌مووتان باشت‌رم
بو هوسه‌رده‌که‌م.

کاتیک ئیمام‌عه‌لی داخوازی فاطیمه‌ی کچی
پیغه‌مبه‌ری کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیی فه‌رموو: ((هي
لك أن تحسن صحبتها)) رواه الطبراني (صحيح) واته:
فاطیمه بو تو‌یه، به‌مه‌رجی به باشیی ره‌فتاری
له‌گه‌لدا بکه‌یت. هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ دمفه‌رموئ:
((أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخِيَارُهُمْ خِيَارُهُمْ
لِنِسَائِهِمْ)) رواه الترمذي وحسنه، واته: کامل‌ترین
بروای بر‌وادار نه‌وه‌یه، که ره‌وشتی له هه‌موان
جوانتر بی، باشت‌رینیشیان نه‌وانه‌ن، که له‌گه‌ل

هاوسه‌ره‌کانیان ږمفتاریان جوانه. هه‌روه‌ها
دمه‌رموی: ((ألا واستوصوا بالنساء خيراً)) متفق علیه،
واته: نامۆزگاریتان ده‌که‌م له‌گه‌ل ئافره‌تان به‌ باشی
هه‌ئسو که‌وت بکه‌ن و بۆیان باش بن.

به‌ باش ږمفتار کردن له‌گه‌ل خیزان، بریتی یه‌ له
قسه‌ خو‌شیی و نه‌رم و نیانیی و گالته‌ کردن له‌گه‌لی و
ږوخو‌شیی و سو‌عبه‌ت و بیکه‌نین، دیاره‌ ئه‌مه‌ش
سیفه‌ت و کاری پی‌غه‌مبه‌ری خوا بووه‌ له‌گه‌ل
هاوسه‌ره‌کانی، که‌ پی‌ویسته‌ گشت مسو‌لمانیکي
مولته‌زیم سیفه‌تی به‌م شیوه‌یه‌ بی‌ت، که‌
پی‌غه‌مبه‌ری خوا له‌گه‌ل خیزانه‌کانی پیاده‌ی
کردووه‌، ئه‌وه‌تا له‌ ته‌فسیری (ابن کثیر) ج ۱ ص ۴۶۶ دا
هاتووه‌، که‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا (جیل العشرة، دائم
البشر یداعب أهله‌ وی‌تلطف به‌م ویوسعهم نفقة،
ویضاحک نساءه‌ حتی أنه‌ کان اذا صلی العشاء یدخل
منزله‌ یسمر مع أهله‌ قلیلاً قبل أن ینام، یؤانسهم

بذلك ﷺ، واته: به جوانی پښتایي ده‌کرد،
 هه‌رده‌م ږوخ‌وش بوو، گه‌مه‌و گالته‌ی له‌گه‌ل
 خیزانه‌که‌ی ده‌کردو نه‌رمو نیان بوو، خه‌رجی بو
 زیاد ده‌کردن، هه‌روا به‌ قسه‌ی خوش، هاوسه‌ره‌کانی
 به‌ پیکه‌نین ده‌هینان، هه‌رکه‌ نویژی خه‌وتنانی
 ده‌کرد، ده‌چووه‌ مائی و له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی، که‌میک
 قسه‌ی خوشی ده‌کرد، جا پیغه‌مبه‌ر به‌م کرده‌وه
 جوانانه‌ شادمانی ده‌کردن) .

۲- پښوېسته له‌سه‌ر بیاوی مسولمان به‌چاوی پښه‌وه
 سه‌یری هاوسه‌ره‌که‌ی بکات، نابې قسه‌ی ناشیرین و
 جنيوی پې بدات و نابې لی بدات، چونکه‌ لی‌دان له
 نافرمت، خوږه‌وشتی مسولمانې مولته‌زیم نی یه.
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ((ولا تضرب الوجه
 ولا تقبح ولا تهجر إلا فی البیت)) رواه أحمد وأبو داود
 حدیث (حسن)، واته: له‌ دهم و چاوی نافرمت مه‌دمن و
 قسه‌ی ناشیرینی پې مه‌لین. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی:

((ولن يضرب خياركم)) اخرجہ مالک. واته: باشتړين پياوټان نه‌وه‌يه، که له هاوسه‌ره‌که‌ی نادات، هه‌روا دمفه‌رموئ: ((ولا تضربوا إماء الله)) اخرجہ ابو داود عن إياس بن عبدالله. واته: له ژنان مه‌دهن. خاتوو عائيشه (پرمزای خوای لی بیټ) دمفه‌رموئ: ((ما ضرب رسول الله خادماً له ولا امرأة)) اخرجہ ابن ماجه في (سننه)، واته: پیځه‌مبه‌ری خوا، هه‌رگیز له خزمه‌تکارو له ئافره‌تی نه‌داوه. جا که پیځه‌مبه‌ری خوا له ئافره‌تی نه‌دای، پیویسته له‌سهر مسولمانان له هاوسه‌ره‌کانیان نه‌دهن و که‌سایه‌تی خوځان له‌دهست نه‌دهن، نه‌و مسولمان‌ه‌ش، که به‌لگه بو خوی دروست ده‌کات، گوايه پیځه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی: ((لايسأل الرجل فيما ضربه امرأته - پياو پرسياړی لی ناگرئ دمرباره‌ی نه‌وه‌ی، که له ژنه‌که‌ی دهدات)) اخرجہ ابو داود، نه‌وا نه‌م فه‌رمووده‌يه (ضعيف) هو کاری پی ناگرئ. نه‌و لی‌دانه‌ش، خوای که‌وره له

قورئاندا باسی ده‌کات بو قوئاغیکه، که ئهم ئافره‌ته تووشی (نشوز) ده‌بیٚت، واته سهرپیچی می‌رده‌که‌ی ده‌کات له چاکه‌کاری و جیبه‌جی نه‌کردنی مافه‌کانی، که ئهمه‌ش له سییه‌م قوئاغ به‌کار دیت. قوئاغی یه‌که‌م می‌رده‌که‌ی ئاموژگاری بکات، که له خوا بترسی و مافه‌کانی جیبه‌جی بکات و سهرپیچی نه‌کات، ئه‌گینا خوای گه‌وره لی‌ی رازی نابییٚت، جائه‌گهر ئاموژگاری سوودی نه‌بوو، ئینجا قوئاغی دووهم به‌کاردیت، که بریتیه له سهرجی نه‌کردنی، گهر ئهمه‌ش سوودی نه‌بوو، ئینجا قوئاغی سییه‌م، که لی‌دانه پیاوه ده‌کریٚت، به‌لام چوئن لی‌دانیک، لی‌دانیک، که له دهم و چاوی نه‌دات و هیج ئه‌ندامیکی له‌شی نه‌شکینئ (لا تضرب الوجه)، لی‌دانه‌که‌ش به مه‌به‌ستی ته‌مبی کردن و هه‌له راست کردنه‌وه بیٚت، نه‌ک به مه‌به‌ستی تۆله‌سه‌ندنه‌وه، با لی‌دانه‌که‌به سهرین و پستی بیٚت و له‌سهرقه‌ره‌ویله‌ی نووستن

بيټ، تاوه‌كو ببېټه گه‌مه و يارى، كه كوټاييه‌كه‌ى به
صولح كوټايى بيټ.

۳- له‌سهر پياوې مسوولمان پيويسته، كه خواردن و
خواردنه‌وه و پوښاك و جل و بهرگو و خانو و له‌سهر
بنچينه‌ى هه‌لّال بو خيزانه‌كه‌ى دابين بكات، به‌بى
منه‌ت كردن و به‌چاودادانه‌وه. ((قال رجل من
الصحابه يا رسول الله ما حق زوجة أحدنا عليه؟ قال:
أن تطعمها إذا طعمت وتكسوها إذا اكتسيت...)) رواه
أبو داود حديث (حسن)، واته: يه‌كيك له هاوه‌لان گوتى:
ئهى پيغه‌مبه‌رى خوا! مافى خيزانى هه‌ريه‌كيكمان
به‌سه‌رمانه‌وه چيه؟ پيغه‌مبه‌ر فه‌رمووى: خواردنى
بو دابين بكه‌يت و پوښته‌ى بكه‌يت. هه‌روه‌ها
پيغه‌مبه‌رى خوا، هانى مسوولمانان دمه‌دات، كه بزوي
خيزانه‌كه‌ى بدات، چونكه به خيرو سه‌دمقه بو
ده‌نووسرى، بويه دمفه‌رموى: ((إذا أنفق الرجل على
أهله نفقة يحتسبها فهي له صدقة)) متفق عليه، واته:

گهر پیاو بژیوی خیزانه‌که‌ی بدات له پیناوی خواي
گه‌وره، نه‌وا بوی به‌ خیرو سه‌دمقه‌ دهنوسری.

۴- پینوسته له‌سهر پیاوی مسولمان، چاوپویشی له
هه‌له‌و که‌مو کورتیه‌کانی هاوسه‌ره‌که‌ی بکاتو،
ته‌حه‌ممولی نارمزیی یه‌کانی بکاتو لی ببوری،
چونکه‌ گهر هزی به‌ هه‌ندی رپه‌وستی خیزانه‌که‌ی
نه‌کرد، نه‌وا هه‌ندی رپه‌وستی جوانی تری هه‌یه، که
پیاو رازی ده‌کا، وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌فه‌رموی:
(لا یفرک مؤمن مؤمنة، ان کره منها خلقاً رضی منها
آخر)) صحیح مسلم، ج ۲، ص ۱۰۹۱، واته: پیاوی برپوادار
با رپو‌کینه‌ی نه‌بیټ به‌ ئافره‌تی برپوادار، گهر له
رپه‌وستی رازی نه‌بوو، نه‌وا رپه‌وستیکی تری به‌ دله‌و
رازی ده‌کات.

پینوسته پیاوی مسولمان رپه‌چاوی دهرونی ئافره‌ت
بکات، که له هه‌ندی حاله‌تدا دوو‌چاری گرفتو
نه‌خویشی و له‌بیر‌چوون ده‌بیټ، وه‌ک حاله‌تی بی

نویژی (حیض)، که کارده‌کاته سهردل و دمرون و
جه‌سته و تیک دانی میزاجی ئافرمت.

ویننه‌یه‌ک له چاوپووشیی: له کتییی (الاسلام
والحیاة الجنسية)ی دکتۆر محمود الشریف دا هاتوو:
پیاویک به مه‌به‌ستی سکاڵاکردن له دهنگ
به‌رزکردنه‌وه‌و دم دریزی خیزانه‌که‌ی، چوو بو لای
ئیمامی عومەر له ماله‌که‌یدا، جا که گوئی له
خیزانه‌که‌ی ئیمامی عومەر بوو زمان دریزی
ده‌کرد، که ئیمامی عومەر بی دهنگ بوو، وه‌لامی
نه‌ده‌دایه‌وه. کابرا دم‌روات، ئیمامی عومەر بانگی
ده‌کات و پیی ده‌لێت: براكه‌م هیج ئیشت هه‌بوو؟
گوتی: هاتوم سکاڵای خیزانه‌که‌مت له‌لا بکه‌م، به‌لام
گویم له خیزانه‌که‌ت بوو، که به هه‌مان شیوه زمان
دریزی ده‌کرد!! ئیمامی عومەر گوتی: له‌به‌ر چه‌ند
ماڤیک ته‌حه‌ممولی قسه‌کانیم کردوو، که
به‌سه‌رمه‌وه‌ی هه‌یه: له‌به‌رئه‌وه‌ی بوته‌ چێشت

لیننه‌رو جل شوړو شیردەری مندالە‌که‌م، که نه‌مانه
هیچی له‌سه‌ر نی یه بیکات، هه‌روه‌ها داوینم له
حه‌رام ده‌پاریزی. که‌واته براکه‌م، تو‌ش ته‌حه‌ممولی
بکه.

۵- پښو‌سته له‌سه‌ر پیاوی مسو‌لمان پارێزگاریی له
شه‌ر‌م‌فو ناموس و ئاب‌روی خیزانه‌که‌ی بکات،
نه‌هیل‌ئیت سفور بئ‌وجل‌ی ناشه‌رعیی بپو‌شی و
تیکه‌لی پیاوی بیگانه بی‌ت، نه‌هیل‌ئ ته‌وقه له‌گه‌ل
پیاوی بیگانه بکات، پښگا نه‌دات له فه‌رمانه‌کانی
خواو پیغه‌مبه‌ر لای‌دات، به‌لکه ده‌بی جیبه‌جیی
بکات، چونکه پیاو به‌رپر‌سیاره له خیزانه‌که‌ی، وه‌ک
پیغه‌مبه‌ری خوا دمفه‌رموئ: ((و یسأل الرجل عن
أهل بيته)) رواه النسائي وابن حبان، واته: پیاو سه‌بار‌مت
به خیزانه‌که‌ی لی‌ی ده‌پرس‌ریته‌وه، هه‌روه‌ها
دمفه‌رموئ: ((الرجل راع في أهله وهو مسؤول عن

رعیته)) متفق علیه، واته: پیاو به‌رپرسیاره له خیزانه‌که‌ی و، به‌رپرسیاره له مال و مندالی.

که‌واته ده‌بی پیاوی مسوولمان فه‌رمان به خیزانه‌که‌ی بکات دینی خوا په‌پرهو بکات و، پاریزگاری له نویژه‌کان بکات، وه‌کو خوی گه‌وره دم‌فه‌رموی: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا...﴾ (طه - ۱۳۲)، واته: فه‌رمان به خیزانه‌که‌ت بکه به نویژ کردن و، به‌رده‌وام به له‌سه‌ر ئه‌م فه‌رمانه، که له‌کاتی خوی ئه‌نجام بدریت.

۶- پیاویسته له‌سه‌ر پیاوی مسوولمان، مافی خیزانه‌که‌ی بدات له شاره‌زابوون و فی‌ربوونی دینی خواو له سه‌ر ئه‌م فی‌ربوونه‌ش، هانی بدات، جا ئه‌گه‌ر خوی نه‌یتوانی به‌م کاره هه‌ئسی، ئه‌وا ده‌بی ږیگه به خیزانه‌که‌ی بدات به ئاماده بوون له کوږی شه‌رعی و، فی‌ر بوون له مزگه‌وته‌کان به مه‌به‌ستی

شارمزابوون له دینی خوا، دیاره زانستی شه‌رعیی
 فه‌رزه له‌سه‌ر پیاوو ژن، وه‌ك پێغه‌مبه‌ر دمفه‌رموئ:
 ((طلب العلم فريضة على كل مسلم)) رواه مسلم،
 سه‌بارمت به‌ پێگه‌ نه‌گرتن دمفه‌رموئ: ((اذا استأذنت
 امرأة أحدكم الى المسجد فلا يمنعها)) أخرجه البخاري في
 صحيحه. واته: گهر خێزانی هه‌ریه‌كێك له‌ ئێوه
 ئیزنی خواست بۆ چوونه‌ مزگه‌وت، با پێگه‌ی ئی
 نه‌گرت. هه‌روه‌ها دمفه‌رموئ: ((لا تمنعوا اماء الله
 مساجد الله))، واته: پێگه‌ له‌ ئافه‌رتان مه‌گرن له
 چوونیان بۆ مزگه‌وته‌كان.

۷- پێویسته‌ له‌سه‌ر پیاوی مسوولمان، پێگه‌ به‌
 هاوسه‌ره‌كه‌ی بدات، سه‌ردانی دایك و باوك و خزم و
 كه‌س و كارو دراوسێكانی بكات، چونكه‌ سه‌ردانی
 كردنیان له‌ ئیسلامدا به‌واجب دانراوه‌و، مایه‌ی
 به‌ده‌سته‌ئێنانی به‌هه‌شته، پێغه‌مبه‌ر دمفه‌رموئ: ((لا

یدخل الجنة قاطع)) رواه البخاري ومسلم، واته: ئەو
کەسە ی پەیوەندی خزمایەتی بپەرچرێنی ناچیتە
بەهەشت. جا پیاوی جوامیرو مسوڵمان، ڕێگە بە
خۆی نادات، هاوسەرەکە ی تووشی گوناھی ئاوا
گەورە ببێ.

۸- پێویستە لەسەر پیاوی مسوڵمان، نەینیی و عەیب و
کەم و کورتی هاوسەرەکە ی بپۆشی، لای هیچ
کەسیک باسی نەکات، تەنانهت لای دایک و باوکی و
خوشک و برای، بەتایبەتی نەینیی سەرچییی، کە
پێغەمبەری خوا ئەو جوړە کەسانە ی بە خراپترین
کەس داناوو له پوژی قیامەت، وهك دمه‌رموی: ((إن
من شرّ الناس عند الله منزلة يوم القيامة الرجل يفضي
امراته وتفضي إليه ثم ينشرها)) رواه مسلم، واته:
خراپترین کەس له لای خوای گەورە له پوژی
قیامەت ئەو پیاوێه، کە نەینیی سەرچییی له‌گەڵ

ژنهكه يى و، ئافرمټ له گهل ميړدهكه ي له ناو خه لگى
بلاوده كاته وه.

۹- پيويسته له سهر پياوى مسولمان وهك مافى
به سهر يه وه هه يه و، وهك هاوبه شى ژيانى، راويژ به
هاوسهره كه ي بكات، به تايبه تى نه و كارانه ي تايبه ته
به ژيانيان، له جواميړي پياويشه دان به وماڤه
دابنيټ و، كه سايه تى له لاي هاوسهره كه ي بهرز
بيټ. پيغه مبهري خوا ﷺ يه كيك بووه له و
كه سانه ي، كه راويژي به هاوسهري خو ي كړدووه،
نه وه بوو كاتي ك له نووسيني (صلح الحديبية)
بووه وه به هاوه له كاني فهرموو: (قوربانيه كانتان
سهر برن و سهرتان بتاشن)، به لام هيچ كه سيك نه م
فهرمانه ي جي به جى نه كړد، جا پيغه مبهري چووه لاي
(ام سلمه) ي هاوسهري و پرووداوه كه ي بو گيړايه وه،
(ام سلمه) گوتى: تو له پيش چاوى نه واند
قوربانيه كه ت سهر بره و سهرت بتاشه. پيغه مبهريش

به قسه‌ی (أم سلمه) ی کرد، پاشان مسوڵمانه‌کان، که
 ئه‌مه‌یان بینی، ئه‌وانیش هه‌ستان قوربانیه‌کانیانی
 خۆیان سه‌ربرې و سه‌ریان تاشی. ئه‌وه‌بوو ئه‌م
 راویژده‌ی پێغه‌مبه‌ر به‌ هاوسه‌ره‌که‌ی، خیریکی
 گه‌وره‌ی به‌دوا داهاات.

به‌لام له‌ناو خه‌لکی عه‌وام ئه‌وه‌ باوه، که ده‌لێ:
 (پرس به‌ژن بکه‌و به‌ قسه‌ی مه‌که‌) ، گوايه ئه‌مه
 فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ره (شاوهره‌ن و خالفوه‌ن)، به‌لام
 راستیه‌که‌ی ئه‌مه‌ ئه‌وه‌یه، که به‌ زمانی پێغه‌مبه‌ر
 هه‌لبه‌ستراوه‌و (موضوع)ه.

١٠- له مافی ئافه‌ته به‌سه‌ر می‌رده‌که‌ی، راسته‌وخۆ
 دوا‌ی نویژی عی‌شا بکه‌رپێته‌وه‌ ماله‌وه، نابێ شه‌وانه
 به‌ دره‌نگی بچێته‌وه‌ مال و کات به‌بێ سوود له
 دهره‌وه‌ی مال به‌سه‌ر ببات، چونکه دره‌نگ هاتنه‌وه
 مال، دلّه راوکی و چه‌نده‌ها گومان بو خیزانه‌که‌ی
 دروست ده‌کات و هه‌راسانی ده‌کات، که کار ده‌کاته

سهر دل و دمروونى. ههرووها دهبي ههستى
 خيزانهكهى رابگرئ و فهرامووشى نهكات. دياره
 درهنگ گهړانهوه بو مال نيشانهى فهرامووش كردنه،
 كه دهبيته هوى سستبوونى پهيوه ندى
 خو شهويستى ژنو ميژد. نهوه تا پيغه مبهري خوا
 نارمزاى دمرده بري بهرام بهر به عهبدو لاي كورى
 عومهر، كه شهوانه درهنگ دهچووه ماله ووه
 نه دهچووه لاي خيزانهكهى، جا پي فهرموو: ((ان
 لزوجك عليك حقاً)) متفق عليه، واته: هاسه ره كهت
 مافى به سه رته وه ههيه. لهو مافهش نهوه يه، كه
 له گه لى جووت بى بويه پيوسته له سهر پياو
 خيزانهكهى له جووت بوون تير بكات، وهك چوون
 له سه ريه تى له نان و خواردن تيرى بكات).

كه واته نابى پياو نه مافه فهرامووش بكات
 ،چونكه پيغه مبهري خوا زور نارازى بووه بهو
 كه سانهى، كه خويان له هاسه ره كانيان دوور

خستوټه وهو، له گهټيان دا جووت نابن به بيانوى
خو يه كلا كړدنه وه بو عيبادت.

۱۱- پټويسته پياوى مسوټمان، خوئ بو هاوسه ركهى
جوان بكتاتو خوئ بوڼ خوئش بكتات و جلى
جوانورپكوپيك له بهر بكتات و جله كانى ئوتوبكتات
وزوو زوو خوئ بشوات، ئيبين عه بېاس كورې مامى
پيغه مبه روزاناي ئوممهت، گوتويه تى: (إني أحب أن
أترين للمرأة كما أحب أن تترين لي)، واته: هه زده كه م
خوم بو هاوسه ركه م جوان بكه م، هه روهك چوڼ
هه زده كه م خوئيم بو جوان بكتات. هه روا نابى
خواردنى بوڼ ناخوئشى وهك سىرو پيازو كه وهر و
هاوشيوه يان بخوات به تايبه تى، له و كاتانه ي دميانه وئ
جيماع بكه ن، چونكه بوئى ناخوئش ده بټه هوئ
دور كه و تنه وهو بټزران له يه كترى.

۱۲- پيويسته له‌سهر پياوې مسوئلمان، گهر له ژنيك زياتر هاوسه‌ري بوو، دادگه‌ريان له نيواندا جيبه‌جي بكات، دادگه‌ريش له خواردن و خواردنه‌وهو جل و بهرگو خانووو نوره‌مانه‌وه جيبه‌جي ده‌كريت، به‌لام له خوښه‌ويستيدا دادگه‌ريي جيبه‌جي ناكري، چونكه خوښويستن له‌سهر ويستي مروغه، ته‌نانه‌ت پيغه‌مبه‌ر نه‌يتوانيوه هه‌موو هاوسه‌ره‌كانى وهك يهك خوښ بويت.

پيغه‌مبه‌ري خوا دمفه‌رموي: ((من كانت له امرأتان فلم يعدل بينهما جاء يوم القيامة أحد شقيه ساقطاً أو مائلًا)) رواه أحمد وأبو داود وابن ماجه والنسائي، واته هه‌ر پياويك دوو ژنى هاوسه‌ر بوو، دادگه‌ري له نيوانيان دا جي به‌جي نه‌كات، نه‌وا له پوژى قيامه‌ت به‌شانى خواره‌وه ديته پيش. ئيمام شه‌وكانى شهرع ناس سه‌بارمه‌ت به‌م فهرمووده‌يه ده‌لى: ((نه‌مه به‌لگه‌يه له‌سهر مه‌يل دان به‌لاى ژنيكى تره‌وه له

لايهنى ئهوشتانهى، كه پياو پيى دهكرى ئه نجامى
بدات وهكو نۆره مانه وهو خواردن و جل و بهرگ). نيل
الأوطار للشوكاني، ج ۶، ص ۲۱۶.

جا گهر پياو دادگهريى له نيوان هاوسه رهكانى
جيبه جى نه كرد، ئهوا دهبيته پياويكى سته مكارو
زالم، كه خواى گه وره زولمى حه رام كردوو، ئه و
هه رشانه ي سه بارهت به سته مكاران هاتوو، پياوى
نادادگه ريش ده گريته وه.

جا، ئهوانه ي باسگران چه ند مافيكي ژن بوو
به سه ر پياوان، كه ئيسلام فه رمان دهكات ئه و ماڤانه
به بى كه مه تر خه مي جيبه جى بكري، تا وهكو
ژيانىكى به خته ومريى ژن و ميژدايه تي له گه ل
يه كترى بريتته سه ر.

كه واته هاوسه رى مسولمان!

گهر دمه وى سۆزو هه ست و سه رنجى خيزانه كه ت
بو لاي خو ت رابكيشى، نه م ماڤانه جيبه جى بكه .

ماڻه پياو به سهر ڙنه ڪهي

دیاره پیاویش چه‌ند مافیکی به‌سهر ژنه‌که‌یه‌وه
 هه‌یه، که ده‌بی ئافره‌تی مسوولمان جیبه‌جیی بکات،
 گهر بیه‌وئ به‌هه‌شتی خوای ده‌ست که‌وئ، چونکه
 به‌هه‌شت به‌رهم‌ه‌ندی می‌رده‌که‌ی به‌نده، وه‌ک
 پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ دم‌فه‌رم‌وئ: ((اِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ حَمْسًا
 وَصَامَتْ شَهْرَهَا وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا قِيلَ لَهَا
 ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِهَا شِئْتَ)) صحیح الجامع الصغیر،
 ۶۶۰، واته: گهر ژن پی‌نج نویژده‌کانی ئه‌نجام‌داو، مانگی
 رهم‌ه‌زان به‌رپۆژوو بوو، داوینیی خوئی له خراپه
 پاراست و گوپرایه‌ئی می‌رده‌که‌ی له چاکه‌ کرد، ئه‌وا
 پی‌ی ده‌گوترئ: برۆ بۆ به‌هه‌شت، له ههر دهرگایه‌که‌وه،
 که ئارم‌زوو ده‌که‌ی. هه‌روه‌ها دم‌فه‌رم‌وئ: ((أَيُّمَا امْرَأَةٍ
 مَاتَتْ وَزَوْجُهَا عَنْهَا رَاضٍ دَخَلَتْ الْجَنَّةَ)) رواه الترمذی
 (صحیح)، واته: ههر ژنی‌ک بم‌رئ و می‌رده‌که‌ی لی‌ی رازی
 بی ده‌چیته به‌هه‌شت.

ئافره‌تیک ده‌چیته لای پیغه‌مبه‌ری خوا بو هه‌ندی
 پیو‌یستی، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیی دمه‌رموی:
 می‌ردت هه‌یه؟ نه‌ویش ده‌لی: به‌لی، پیغه‌مبه‌ر ئاگاداری
 ده‌کاته‌وه، که سه‌رپیچی می‌رده‌که‌ی له چاکه نه‌کات
 و به‌قه‌سه‌ی بکات، چونکه سه‌رپیچی‌کردنی ئاگروه،
 گو‌پرایه‌لی‌کردنی به‌هه‌شتی پی ده‌ست ده‌که‌وی، که
 دمه‌رموی: ((لأنه جنتك و نارك)) رواه الترمذي وسنده
 صحیح. واته: می‌رده‌که‌ت، به‌هه‌شت و دۆزه‌خته هه‌روا
 دمه‌رموی: ((إنان لا تتجاوز صلاتهما رؤوسهما: "وامرأة
 عصت زوجها حتى ترجع")) رواه الطبراني والحاكم (جید)
 واته: دوو‌که‌س نو‌یژه‌که‌یان له‌سه‌ریان زی‌اتر به‌رز
 نابیته‌وه، یه‌گیکیان ئافره‌تیکه، که سه‌رپیچی
 می‌رده‌که‌ی ده‌کات له چاکه داو به‌قه‌سه‌ی ناکات، تا نه‌و
 کاته‌ی ده‌گه‌ریته‌وه و په‌شیمان ده‌بیته‌وه.

مافه‌کانی پیاو به‌سهر ژنه‌که‌ی نه‌مانه‌ن:

۱- پښوېسته له‌سهر ئافره‌تی می‌ررداری مسولمان، گوئ
 رایه‌لیی می‌رده‌که‌ی بکات له هه‌موو شتیکدا، گهر
 گونا‌هو تاوان نه‌بئ، چونکه گوپ‌رایه‌لیی، ده‌بی ته‌نها
 له چاکه‌کاریدا بکریټ. پښغه‌مبه‌ر ﷺ دمفه‌رموئ:
 ((لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق)) رواه احمد في
 المسند، واته: گوپ‌رایه‌لیی بو که‌سیک نیه، گهر نه‌و
 که‌سه له سهر‌پنجیی خوا دابیټ.

جا نه‌گهر می‌رد داوای فریدانی سهر‌پوش، یان
 دهر‌خستنی رازاو‌هیی بو پیاو بیگانه‌ی لی بکات،
 یان بیه‌وئ له‌کاتی هه‌یزدا له‌گه‌لی جووت ببئ، یان
 له‌دواو‌ه‌ی له‌ رپی کۆمیه‌وه بجیټه لای، یان
 هه‌رشتی، که‌ خواو پښغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 بییان ناخو‌شه، نابئ گوپ‌رایه‌لیی می‌رده‌که‌ی
 بکات. وه‌ک پښغه‌مبه‌ر دمفه‌رموئ: ((من أتى حائضاً،

أو امرأة في دبرها أو كاهناً فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد)) صحيح (آداب الزفاف، ۳۱)، واته هه‌ر پیاویك له‌گه‌ل ژنی چه‌یزداری جوت ببی، یان بجیته لای ژنه‌که‌ی و له دواوه‌ی جوت ببی، یان بجیته لای فالچییه‌ك و بر‌وای پی بکات، نه‌وا باوم‌ری به‌وه نیه، که بو پیغه‌مبهر هاتووه. هه‌روه‌ها دمفه‌رموی: ((ملعون من أتى امرأة في دبرها)) سنن ابی داود، ج ۶، ص ۱۹۸، واته: نه‌و که‌سه له ره‌حمه‌تی خوا بی‌به‌شه، که له دواوه ده‌جیته لای ژنه‌که‌ی.

۲- پیاویسته له‌سه‌ر ئافره‌تی می‌ردداری مسوولمان، شه‌ر‌مه‌و ئاب‌رووی می‌رده‌که‌ی بی‌پاریزی‌و، پاریزگاری له مال‌و سامان‌و که‌لو په‌لی ناو مال‌و، چاودیری منداله‌کانی بکات، خ‌وای گه‌وره دمفه‌رموی: ﴿...فَالصَّالِحَتُ قَبِيحٌ حَفِظْتُ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ...﴾ (النساء- ۳۴)، واته: ئافره‌تی (صالحة)

نه‌وانه‌ن، که گوئ رایه‌لی می‌رده‌کانیان ده‌که‌ن، کاتیک می‌رده‌کانیان له لایان نابن، ئابروو مال و مندالیان ده‌پاریزن. پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رموئ: ((والمرأة راعية في بيت زوجها ومسؤولة عن رعيتها)) متفق علیه، واته: ژن له مائی می‌رده‌که‌ی به‌رپرسیاره، هه‌روا له مال و منداله‌که‌شی به‌رپرسیاره.

۳- پێویسته له‌سه‌ر ئافه‌رمتی می‌رددار، خو‌ی بو‌ می‌رده‌که‌ی جوان بکات و روو به‌خه‌نده‌و قسه‌خو‌ش بی‌ت و گرژ نه‌بی‌ت و ببی‌ته‌ مایه‌ی هه‌ساندنه‌وه‌ی می‌رده‌که‌ی و زمان درێژی له‌سه‌ر نه‌کات. هه‌روه‌ها به‌شیوه‌یه‌ک خو‌ی نیشانی می‌رده‌که‌ی نه‌دات، که می‌رده‌که‌ی هه‌زی پێ ناکات، چونکه‌ پیاو هه‌ز ده‌کات هه‌رده‌م خێزانه‌که‌ی خو‌ی بو‌ جوان بکات و جل و به‌رگی پاک و خاوێن و جوان و پرازاوه‌ی بو‌ له‌به‌ر بکات، که خو‌ی هه‌زی پێ ده‌کات و چاو‌ی پێ پون ده‌بی‌ت، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ((خير النساء من

تسرك اذا ابصرت، وتطيعك اذا امرت، وتحفظ غيبتك في نفسها ومالك)) اخرجه الطبراني من حديث عبدالله بن سلام (صحيح) صحيح الجامع الصغير، ۳۲۹۹، واته: باشترين ئافرمته ئه وهيه، كه ته ماشاات كرد دلت خوش بكاات و به قسهه بكاات، كاااكيش له مال نابيآ، خوى و داراييت دهپاريژى.

دياره خو جوانكردن و بون خوشيى، يهك لهو شتانهيه پياو دلى پى خوش دهبيآ و خوشهويستى بو زياتر دهبيآ، چونكه ئه وكااه، پياو وا ههست دهكاات، كه هاوسه رهكهى ريژى دهگريآ و گرنگيى پى دهداات. ئيبن عه عباسيش دهفه رموى: ههز دهكهه خوم بو خيژانهكهه جوان بكهه، وهك ههز دهكهه ئه وپش خوى بوم جوان بكاات. به لام جيى داخه زور له ئافرمهان، ئهه ماڧه گرنگه يان فه راموش كردوووه به شيوهيهك خويان نيشانى ميژدهكانيان دهدهن، به جليكى بون چيشتاويى و به قريكى ئالوزاوى، كه

دهبيته هوى دووركه وتنه وهى ميړده گانيان.
 نه وجوره ئافرم تانه، وا دمرانن له خواترسان نه وهيه،
 كه خوى فهراموش بكات و جلى جوان و رازاوه بو
 ميړده كهى له بهر نه كات و خوى كزول بكات.

له راستيدا، ئافره تى له خواترس، دهبي ئارمزوى
 ميړده كهى بينيته دى و خوى بو جوان بكات و چاوى
 تير بكات، به تايبه تى له رپوژگارى نه مړماندا
 ده بينين، ئافره تانى له خوانه ترس وبى پهر ودرده،
 جليكى وا له بهر ده كهن، كه پياوان له خسته ده بن و
 سهرنجيان بوخويان راده كيشن و بونه ته هوى
 بلا و بونه وهى فساد و خراپه كارى. له بهر نه وه دهبي
 ئافره تى موچه جبهه و بالا پوش، هونه رى خوى بو
 ميړده كهى رانويى و ته فنه نون بكات له هه لس
 و كهوت و ردف تارى جوانى مييايه تى خوى.

۴- پيوسته له سهر ئافره تى ميړددار، هر كاتيك
 ميړده كهى داواى سهر جيى (جووت بوون) لى لى كرد،

یه‌کسەر به‌دهم داواکه‌یه‌وه به‌چیت و سه‌رپنجیی نه‌کات، با ئه‌و کاته‌ش کاتی نان کردن بیت، چونکه ئه‌مه کاریکی زۆر هه‌ستیاره‌و ده‌بی جیبه‌جی بکریت، ئه‌گینا ئافه‌رته‌که وه‌به‌ر خه‌شم و توپه‌یی خوای گه‌وره‌و له‌عنه‌تی فریشته‌کان ده‌که‌ویت، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ((والذي نفسي بيده ما من رجل يدعو امرأته الى فراشه فتأبى عليه إلا كان الذي في السماء ساخطاً عليها حتى يرضى عنها)) رواه البخاري ومسلم، واته: سویندم به‌و که‌سه‌ی، که‌ گیانمی به‌دهسته، هه‌ر پیاویک داوا له‌ خیزانه‌که‌ی بکات بو سه‌رجیی و خیزانه‌که‌ی فه‌ده‌غه‌ی بکات و به‌دهم داواکه‌یه‌وه نه‌چیت، ئه‌وا خوای گه‌وره لیی توپه‌یه، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی می‌رده‌که‌ی لیی رازی ده‌بی.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ((إذا دعا الرجل امرأته الى فراشه فلم تأت فبات غضبان عليها لعنتها الملائكة حتى تصبح)) متفق علیه، واته: گه‌ر پیاو داوای له‌ ژنه‌که‌ی کرد بو سه‌ر جیی، خیزانه‌که‌شی به‌دهم داواکه‌یه‌وه

نه‌چئو پیاوډکه لئی تورډ بئ، نه‌وا هه‌تا به‌یانی،
فریشته‌کان له‌عنه‌تی لئ ده‌کهن، هه‌روا ده‌فه‌رموئ:
((إذا دعا الرجل زوجته لحاجته فلتأته وإن كانت على
النور)) رواه النسائي والترمذي (صحيح) صحيح الجامع
الصغير، ۵۳۴، واته: گهر پیاو داوای له هاوسه‌ره‌که‌ی
کرد بو جووت بوون، با هاوسه‌ره‌که‌ی به‌ده‌میوه
بچئیت، نه‌گهر له‌سه‌ر ته‌ندور و سی‌ری نان کردن
بی‌ت.

که‌واته ئاڤرته‌ی صالحه نه‌و ئاڤرته‌یه، خو‌ی له‌م
هه‌موو هه‌ره‌شانه ده‌پاری‌زئیت و می‌رده‌که‌ی رازی
ده‌کاتو، ناهیلئ می‌رده‌که‌ی توشی داوین پی‌سی
ببی‌ت، یان توشی نه‌زهر و روانینی چه‌رام بی‌ت.

۵- مافی پیاو له‌سه‌ر ژنه‌که‌ی نه‌وه‌یه، به‌بئ ئیزنی نه‌و
نه‌چئته دهره‌وه، گهر بو مزگه‌وتیش بئ. نه‌وه‌تا
پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ((...حقه علیها أن لا
تخرج من بيتها إلا بأذنه...)) المجموع شرح المذهب، في فقه

الشافعية، ج ١٥، ص ٥٧٦، واته: مافی پیاو له‌سه‌ر
خیزانه‌که‌ی نه‌وه‌یه، به‌بێ ئیزنی نه‌و له مال
نه‌چیته دهره‌وه.

هه‌روه‌ها له فهرموده‌یه‌کی تر ده‌فه‌رموئ: ((ولا
تخرج من بيتها إلا بإذنه فإن فعلت لعنتها ملائكة
السّماء وملائكة الرحمة، وملائكة العذاب حتى
ترجع...)) رواه الطبراني عن ابن عباس (حسن الأسرة)
صديق حسن خان، ص ١٠٥، واته: ئا‌فره‌ت به‌بێ ئیزنی
می‌رده‌که‌ی نه‌چیته دهره‌وه، گه‌ر چووه دهره‌وه
فریشته‌کانی ئاسمان و فریشته‌کانی په‌حمه‌ت و
فریشته‌کانی عه‌زاب له‌عه‌نه‌تی لی ده‌که‌ن، تا نه‌و
کاته‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه. به‌لام پیاویش نابێ ئه‌م ئیزنه
نیست‌غال بکات و ژنه‌که‌ی مه‌نع بکات له‌چونه مائی
باوکی، گه‌رمه‌نعی بکات، نه‌وا ژنه‌که بو‌ی هه‌یه به‌بێ
ئیزنی می‌رده‌که‌ی سه‌ردانی مائی باوکی بکات، چونکه
مه‌نع کردنی ژن بو‌مائی باوکی، سه‌ره‌په‌چی و

مه عسيه ته، پيغه مبه ريش صلى الله عليه وسلم
 فهر موي هتي: نابى گوپراي ه لى كه سيك
 بكرى ت، كه له سه ر پيچى خوادا بى ت .

٦- مافى پياو له سه ر ژنه كهى نه وه يه به بى ئيزنى نه و،
 كه سيك نه يه ته ماله كهى، كه خو ى حه زى پى ناكات،
 عن أبي هريرة أن رسول الله قال: ((ولا تأذن في بيته
 إلا بأذنه..)) أخرجه البخاري في صحيحه، ج ٩، ص ٢٩٥،
 واته: حه لال نيه به بى ئيزنى ميژده كهى، هيچ
 كه سيك بى ته ماله كهى.

كه واته گهر پياو حه زى نه ده كرد (فلان) بى ته
 ماله كهى، با هاوسه ره كهى نه هيلى نه و كه سه بى ته
 ماله كهى.

٧- پيوسته له سه ر ئافره تى ميژددار، به بى ئيزنى
 ميژده كهى رپوژووى سوننه ت نه گرى، گهر به رپوژوو
 بو، ميژده كهى بو ى هه يه پى بشكي نى، پيغه مبه ر

دغه رموی: ((لا یحلّ للمرأة أن تصوم وزوجها شاهد
إلا بإذنه)) صحیح البخاري بشرح العسقلاني، ج ٩، ص ٤٩٣،
له ږیوايه تیځی تردا دغه رموی: ((لا تصوم امرأة
وزوجها شاهد يوماً من غیر رمضان إلا بإذنه)) سنن ابي
داود، ج ٧، ص ١٤٧، جامع الترمذي، ج ٣، ص ٤٩٥، سنن ابن
ماجة، ج ١، ص ٥٦٠.

به لّام نه گهر میړده که ی چوو بو سه فەر نهوا بو ی
هه یه به ږوژوو ببی، به لّام بو ږوژوو فەر ز
(رمضان) ئیزنی میړد پیویست نیه.

٨- نافرته میړدار، نابی به بی ئیزنی میړده که ی، له
مالی میړده که ی ببه خشی و خه رج بکات، وهک
پیغه مبه ر عليه السلام دغه رموی: ((ولا تنفق امرأة شيئاً من
بيت زوجها إلا بإذن زوجها، قيل: ولا الطعام؟
قال: "ذلك أفضل أموالنا")) حدیث حسن صحیح ابن
ماجة، ١٨٩٥. واته: ژن له مالی میړده که ی نابی هیج
شتیځی لی ببه خشی، مه گهر به ئیزنی میړده که ی

بیټ، گوتیان: خواردمه‌نیش؟ فهرمووی: ئەمه
باشترین مالمانه.

٩- گەر ئافرمت مال و سامانی هه‌بوو، یارمه‌تی
مێرده‌که‌ی داو بو منداله‌کانی خه‌رج کرد، نابێ منه‌ت
به‌سه‌ر مێرده‌که‌ی بکات، منه‌ت کردن سیفه‌تیکی
زۆر ناشیرینه‌و ده‌بیته‌ هۆی له‌ده‌ست دانی پاداشت و،
خوای گه‌وره‌ش به‌چاوی په‌حمه‌ت ته‌ماشای
منه‌تکاران ناکات. خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿يَتَأْتِيهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى...﴾
(البقرة- ٢٦٤)، واته‌ ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی بپرواتان
هه‌یناوه، خێرو سه‌ده‌قه‌کانتان به‌ منه‌ت و گوته‌وه‌و
به‌چاو دادانه‌وه‌ به‌تال مه‌که‌نه‌وه. پێغه‌مبه‌ریش ﷺ
دهرباره‌ی ئه‌وانه‌ی چاکه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکی ده‌که‌ن و،
پاشان به‌چاویان دادنه‌وه‌، ده‌فه‌رمووی: (لَا يَكْلَمُهُمُ
اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ،

ولهم عذاب أليم، قال: فقرأها رسول الله ﷺ ثلاث مرّات، قال: أبو ذر خابوا وخسروا، مَنْ هُمْ يا رسول الله؟ قال: الْمُسْبِلُ، وَالْمَنَانُ، وَالْمُنْفِقُ سَلَعَتْهُ بِالْخُلْفِ الْكَاذِبِ) رواه مسلم.

لهم فهرموودمیه نهوه دمردده‌که‌وئ، که منه‌تکه‌ر یه‌ک له‌و که‌سانه‌یه، که خوا له‌و ژوی قیامت هسه‌یان له‌گه‌ل ناکات و ته‌ماشایان ناکات و، پاکیان ناکاته‌وه‌و سزای به‌ ئیشیان بو هه‌یه.

۱۰- پئویسته له‌سه‌ر ئافرمتی می‌ردداری، ئارام له‌سه‌ر هه‌ژاری می‌رده‌که‌ی بگری‌و، به‌ که‌م رازی بی‌ت و فه‌ناعه‌ت بکات به‌وه‌نده‌ی، که هه‌یه، داوای شتیک له‌ می‌رده‌که‌ی نه‌کات، که له‌ سه‌رووی توانای دایه، خوای گه‌وره دم‌فه‌رموئ: ﴿...سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا...﴾ (الطلاق- ۷)، واته: خوای گه‌وره دواي

ناخوښی و گرانی، خوښی به‌دوادا دینۍ. دیاره
قه‌ناعه‌تیش گه‌نجینه‌یه‌که، له‌ناو ناچۍ.

۱۱- پښوېسته له‌سهر ئافره‌تی می‌رddار، هه‌ئسۍ به‌چاک
په‌روم‌رده‌کردنی مندال‌ه‌کانی به‌هیمنی و
له‌سهرخوښی و نه‌رم و نیانی و توره‌نه‌بوون لی‌یان و
نه‌گوټنی قسه‌ی ناشیرین و جنیو نه‌دان و دوعای
خراب نه‌کردن بو‌یان، چونکه به‌م پمفتاران‌ه‌ ئازار به
دلی می‌رده‌که‌ی ده‌گات، پی‌غه‌مبه‌ریش دم‌فه‌رمووی،
(لا تؤذین إمراً زوجها فی الدنیا إلا قالت زوجته من
حور عین: لا تؤذیه قاتلک الله، فإنما هو دخیلٌ عندک
یوشک أن یفارقک إلینا)) رواه الترمذی وحسنه وهو کما
قال، ج ۲، ص ۳۲۰، رقم ۱۸۸۴.

واته: له دنیا‌دا هه‌ر ئافره‌تی‌ک ئازاری می‌رده‌که‌ی
بدات نه‌وا نه‌و خوږیه‌ی، که به‌هاوسه‌ر دانراوه‌ بو
نه‌و پیاوه‌، ده‌لۍ: ئازاری مه‌ده‌، هه‌ی خوا بتکوژی،

ئهو پیاوه لای تو ئه‌مانه‌ته، هیښده‌ی نه‌ماوه له لاتو
بیته لامان.

١٢- په‌کیک له مافی میژد به‌سهر هاوسه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌یه،
رپیژی دایک و باوک و خزمه‌کانی بگریو، رډفتاری له
که‌لیاندا جوان بی، پیاویش به هه‌مان شیوه رپیژی
دایک و باوک و خزمه‌کانی خیزانه‌که‌ی بگریو، چونکه
ئهمه‌ش مافه به‌سهریه‌وه.

١٣- پیویسته له‌سهر ئافره‌تی میژددار، نه‌ینی په‌کانی
کاروباری میژده‌که‌ی بپاریژیو، له لای هیچ که‌سیک
نه‌یدرکینی، به هیچ کلۆجیک باسی
نه‌کات، به‌تایبه‌تی نه‌ینی شه‌وانه‌و سهرجیی. گهر
نه‌ینی په‌کانی درکاند، ئه‌وا له رۆژی قیامه‌تدا
ده‌بیته خراپترین که‌س لای خوای گه‌وره، وه‌ک
پیغه‌مبه‌ر دمفه‌رموی: ((إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ مَنْزِلَةَ يَوْمِ

القيامة الرجل يفضي امرأته وتفضي إليه ثم ينشر
سرّها)) رواه مسلم.

۱۴- نافرته‌تی می‌رودار، نابی به‌بی هوو به‌بی به‌لکه داوای
ته‌لاق له می‌رده‌ک‌ه‌ی بکات، جا نه‌گ‌ه‌ر به‌بی هوو داوای
کرد، نه‌وا بوونی به‌ه‌ه‌شتی له‌س‌ه‌ر ح‌ه‌رام ده‌بی‌ت،
وه‌ک پی‌غه‌م‌ب‌ه‌ر ﷺ دم‌فه‌رم‌وئ: ((إيما امرأة سألت
زوجها الطلاق من غير بأس فحرام عليها رائحة الجنة))
رواه أحمد في المسند والترمذي (صحيح).

سه رچاوه كان

- ١- واجبات المرأة المسلمة في ضوء القرآن والسنّة، إعداد وتصنيف الشيخ خالد عبدالرحمن العك، الطبعة الأولى، ١٩٩٨
- ٢- تحفة العروس، أو الزواج الإسلامي السعيد، محمود مهدي الأستانبولي، الطبعة الرابعة.
- ٣- المفصل في أحكام المرأة والبيت المسلم في الشريعة الإسلامية، د.عبدالكريم زيدان، الجزء السابع، الطبعة الثانية، ١٩٩٤
- ٤- رسائل الأفراح، الرسالة الثانية للنساء فقط، عبدالإله آل جار الله، الطبعة الأولى ١٩٩٢.

بۆدایەزاندنی جۆرمها کتیب: سەردانی: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

پرای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْقَدِي إِقْرَا النِّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

abu ali alkurdy
www.iqra.forumarabia.com

نوسینگہ کی تہ فیس

بھارت کی سہولت

مہوایز - شہ قاسم دادگا - زیر نوبتیں شیریں پالاس

ت: 2518138

موبائل: 07504605122

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com